

ning steget betydeligt i 2007. Endelig kan også nævnes de nye ordninger, der er oprettet som følge af globaliseringspuljen, herunder blandt andet program for brugerdiven innovation samt nye regionale iværksættere/ væksthuse (som erstatter de tidligere erhvervsservicecentre).

2.2. Skatteudgifter til erhvervsstøtte i 2007

De samlede skatteudgifter til erhvervsstøtte kan med betydelig usikkerhed opgøres til i størrelsesordenen 12,5 mia. kr. i 2007, svarende til ca. 0,7 pct. af BNP. Denne opgørelse er baseret på den såkaldte tabt-provenu-metode, der angiver det tab af skatteprovenu, som den lempeligere skattebehandling giver anledning til. Derved er tallene i princippet sammenlignelige med et tilsvarende skattefrit tilskud til modtageren. Det skal dog bemærkes, at tabt-provenu-metoden ikke tager højde for adfærdsændringer, og at en afskaffelse af en given ordning dermed ikke kan forventes at indbringe en provenugevinst af den størrelse, der er angivet i denne opgørelse. Det gælder f.eks. tonnage-skatteordningen. Rederierhvervet er en meget mobil faktor, og bør som sådan alt andet lige beskattes lempeligt, jf. indledningen. En afskaffelse af tonnage-skatteordningen ville givetvis lede til, at rederierne i vidt omfang flager ud fra Danmark.

Det skal slås fast, at beregningen af støtte gennem skatteudgifter er underlagt meget stor usikkerhed. Der er to væsentlige problemer forbundet med udarbejdelsen af skøn over skatteudgifter. For det første skal der dannes et referenceskattesystem, hvorfra afvigelser i skattesystemet kan måles. For det andet skal der etableres et datagrundlag.

En lang række af skatteudgifter vedrører netop skattefritagelser eller skattelettelser i forhold til indkomster, udgifter og forbrug, hvorom der kun findes begrænsede regnskabsmæssige og statistiske oplysninger. Skattemyndighederne har i sagens natur kun ufuldstændige oplysninger

om indkomster, udgifter og forbrug, der ikke beskattes. Beregningen af en skatteudgift må derfor ofte bero på en række antagelser om de skattegrundlag, der er fritaget eller lempet for i skatte- og afgiftslovgivningen.

Som udgangspunkt er opgørelsen af de erhvervsrelaterede skatteudgifter baseret på den metodemæssige tilgang i *Skatteudgifter i Danmark*, som blev udarbejdet af Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet og Økonomiministeriet i 1996 og 1997. De overordnede statistiske kilder om forbrugsudvikling, indkomster mv. er i videst muligt omfang blevet opdateret, og hvor det har været muligt er der medtaget nye provenuskøn. Det har derimod ikke ligget indenfor rammerne af denne redegørelse at foretage revisioner af de grundlæggende modeller til estimering af de enkelte skatteudgifter. Her har det været nødvendigt fortsat at basere opgørelsen på den metodemæssige tilgang i *Skatteudgifter i Danmark*. Referencerammen for udvalgte skatteudgifter er dog blevet ændret. Skattebegunstigelse af udgifter til *forskning og udvikling* opgøres nu som fordelen knyttet til straksafskrivning af disse udgifter. Tidligere er det opgjort som en skatteudgift, at *diesel* er belagt med en lavere afgift end benzin. Referencerammen er nu ændret til anvendelsen af motorbrændstoffet frem for energiindholdet i dette, hvorved lastbilers dieselforbrug fx ikke opgøres som en skatteudgift. Dermed er valget af referenceramme afgørende for vurderingen af en skatteudgift.

De her opgjorte skatteudgifter på erhvervsområdet er større end de direkte støtteordninger på finansloven. Overordnet betragtet udgør branchestøtten og støtteelementer knyttet til energibeskatningen de største enkeltelementer i skatteudgifterne. Særlige gunstige skattemæssige behandlinger af udgifter til forskning og udvikling vejer også forholdsvist tungt i de erhvervsrelaterede skatteudgifter, jf. nedenstående figur 2.5.